

Plato, Protagoras 325c-d

325c

Ἐκ	Ἐκ παίδων ἀρξάμενοι: i.e. van kindsbeen af.
σμικρῶν	σμικρῶν: = μικρῶν.
μέχρι	μέχρι οὐπερ: <i>zolang</i> .
καὶ	καὶ διδάσκουσι καὶ νοθετοῦσιν: het geïmpliceerde subject is onbepaald (NL: <i>ze</i>).
ἐπειδὴν	ἐπειδὴν θάπτον: <i>meteen wanneer</i> ; ἐπειδὴν = ἐπειδὴ ἄν.
παιδαγωγός	παιδαγωγός: παιδαγωγός, ὁ: <i>begeleider</i> (slaaf die het kind van en naar school begeleidde en ook verder toezicht op hem hield).
περὶ	περὶ τούτου: τούτου verwijst naar ὅπως κτλ.

325d

παρ'	παρ' ἕκαστον καὶ ἔργον καὶ λόγον: ἕκαστον hoort bij zowel ἔργον als λόγον.
ὅτι	ὅτι: heeft de functie van onze dubbele punt en wordt gevolgd door zinnen in de directe rede.
τὸ	τὸ μὲν δίκαιον...ἀνόσιον: vul telkens ἔστι/ ἔστιν als werkwoordelijk deel van het predicat aan.
τὰ	τὰ μὲν...τὰ δὲ: verwijst naar enerzijds τὸ μὲν δίκαιον en τότε μὲν καλόν, anderzijds τὸ δὲ ἄδικον en τότε δὲ ἀνόσιον.
καὶ	καὶ ἔάν μὲν ἔκων πείθηται: de zin wordt niet afgemaakt, maar kan in het Nederlands aangevuld worden met zoiets als 'dan is er niets aan de hand'.
διαστρεφόμενον	διαστρεφόμενον καὶ καμπτόμενον: reflexief (... <i>zich</i> ...) gebruikt.